

Soltvadkerti nyaralás

Mi július 31.-én, csütörtökön érkeztünk a Vadkerti-tavi kempingbe, de már jócskán találtunk nálunk korábban érkezetteket. Szerencsére, mivel az egész kempingterület ligetes, fás, nem volt nehéz árnyas helyet kiválasztanunk. A tó melletti kerítés mentén sorakoztunk fel, csak néhány későbbben érkező volt távolabb a bolytól. Az időjárás végül is rendes volt velünk, minden programot meg tudtunk tartani, bár vagy előtte, vagy utána valami eső szinte mindig esett. Voltak éjszakai záporosók, nappali csepergések, de ezek végül is nem akadályoztak meg bennünket semmiben. Mi például egyetlen napot sem hagytunk ki a tóban fürdésből, bár voltak gyors, ötperces úszkálások is, utána forró zuhannyal.

Érkezésünk előtt már kitört egy csirkevész a környéken, aminek eredménye egy csirkepörkölt-vacsora volt, de erről beszámolni nem tudok, de sok jót hallottunk róla. Elsején, pénteken este hatra volt meghirdetve a nyitó buli, mely különösebb szertartás nélkül zajlott le, néhány előre elkészített zsíroskenyér szeletet kivéve mindenki maga kente a pecsenyészírt, a neki tetsző vastagságban. A hozzávaló lilahagymát, paradicsomot, paprikát szorgos kezek már előre összevagdalták. Persze innen-onnan különböző tartalmú üvegek is előkerültek, emelvén a rendezvény nívóját, de a hosszas mulatozást az érkező zivatar szorgalmas hazapakolássá egyszerűsítette. A péntek esti, a kemping kapujával szembeni vendéglátó egység verandáján rendezett, hajnali kettőig tartott DJ partyról nem írok semmit, mert megoszlottak a vélemények, volt aki ott mulatott, néhányunkat „némileg” zavarta. De végül is kilenc nap kellemes nyaralás ennyi kellemetlenséget elfeledtet az emberrel. Minden esetre a jövőben Mikoláék hétfőn jönnek, és pénteken fognak távozni!

A „főrendező”, Vodli Jenő barátunk nagyon ügyesen úgy döntött, hogy minden második napra szervez valami vacsora-eseményt, így valamit Ő is pihenhetett, de emberfeletti vállalás volt, ami ezután következett.

Vasárnap estére töltött káposzta vacsora lett meghirdetve, kedden lecsófőzéssel kedveskedett nekünk, csütörtökön pedig halászlé készült, bajai módra, tésztával.

Minden étel remekül sikerült, és olyan alacsony hozzájárulási költséggel, hogy szinte hihetetlen.

A kempingről sokat nem lehet beszélni, hatalmas területén akár el is vonulhat az aki akar, egy távolabbi helyre, a vizesblokkok egyenletesen vannak elosztva, bár nem azonos színvonalúak. A recepcióval egy vonalban lévő, bár az a legtágasabb, de némileg „retró” kivitelű, a két másik, újabb épület bár kisebb, de modernebb is. Természetesen van mosogató, mind fedett, mind nyílt helyen, és a főzési lehetőség is adott. Kedvezőtlenebb időjárás esetén a sátrasak, illetve végül is bárki étkezhet egy fedett, de nyitott oldalú közösségi részen, ahol székek, asztalok, sőt még egy nagyképernyős TV is van.

A strandra ugyan át kell ballagni, vagy ötven métert (persze, aki a kemping végébe húzódik, annak többet), és a kempingben kapott karszalaggal naponta annyiszor mehet át, ahányszor akar. A part, és a tó feneké is kemény homok, sehol benne kő, hínár, iszap, és a mélysége sem elképesztő, mert a közepén már csak pipiskedve tudtam úgy állni, hogy a fejem víz felett legyen. Ennek a sekély víznek köszönhető, hogy míg a Balaton egy nagyobb vihar, vagy rosszabb idő esetén napokig használhatatlan, ez a víz egy éjszakai égszakadás után is már délután ha nem is meleg, de úszható.

Összefoglalásként azt szűrtük le, hogy egy darabig mellőzzük a Balatont, és a szabadvízi fürdözést itt fogjuk évente megismételni.

Kilenc nap eltöltése után egy jó társaságtól, és egy kedves kempingtől vettünk búcsút.

2014.07.31- 08.08.

Mikoláék